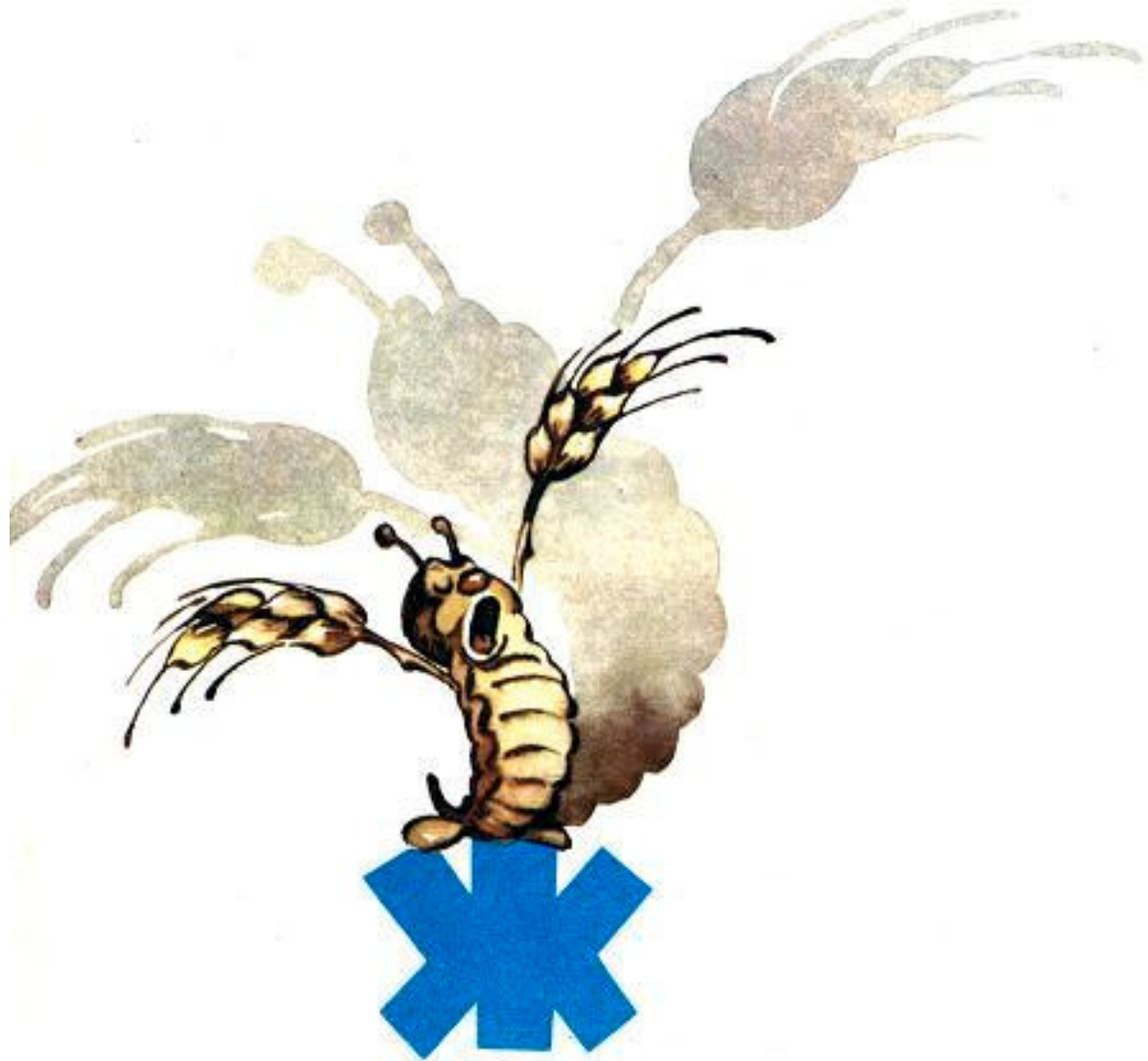
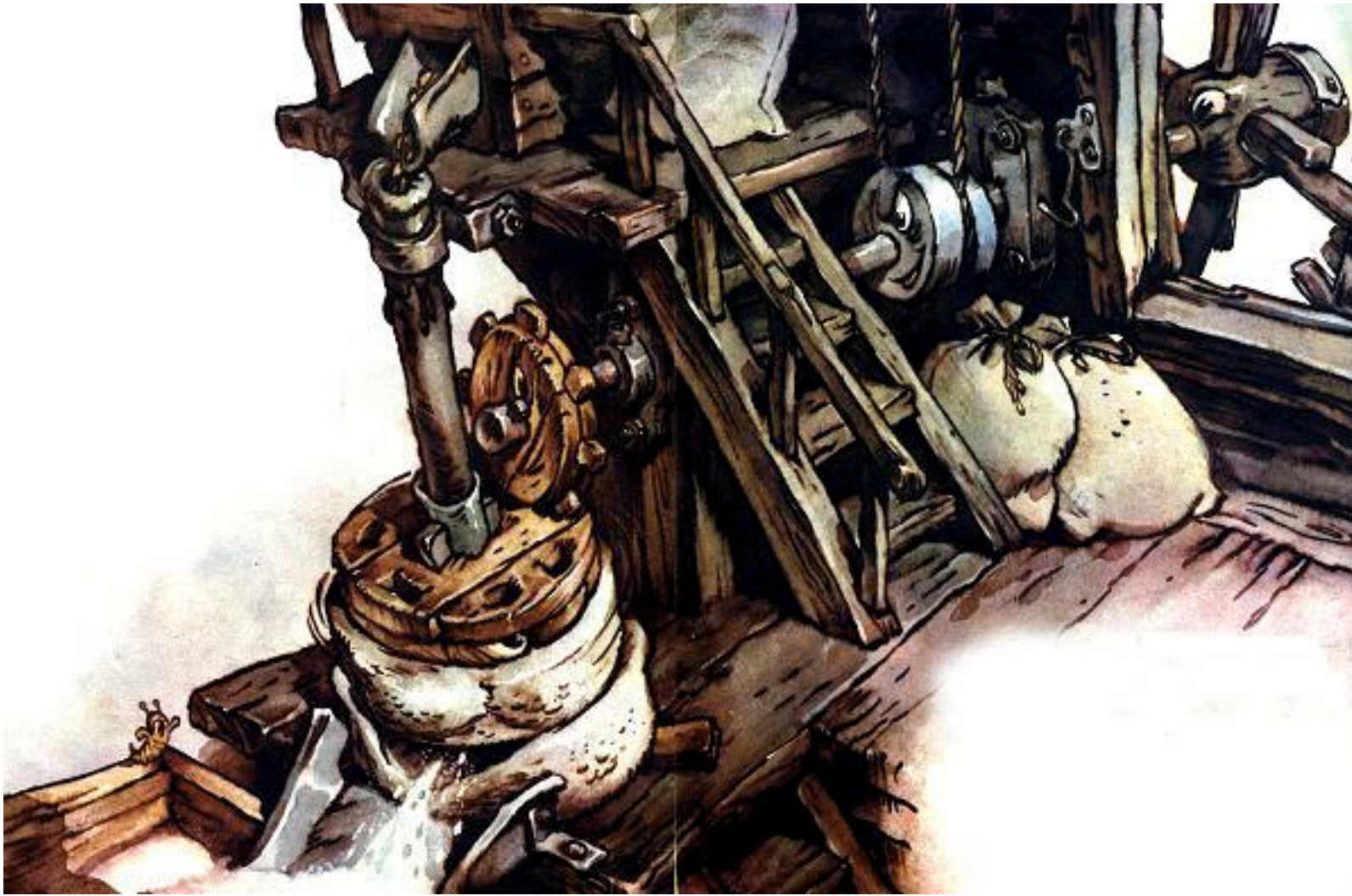

מי טוחן קמח?

א. פרמיאק

תולעת 'אוכלת-חינם' חיה בטחנת קמח. אחרי שאכלה לשובע קמח טרי, יצאה ממחבואה, פיהקה ושאלה "ומי טוחן קמח?"
"איזו שאלה?" השתוממו אבני רחיים "אנחנו!"

"לא!" תיקן מיד גלגל ההנעה מעץ
"אני מסובב את הציר שאתם,
האבנים, יושבות עליו. מסתבר
מכך שאני טוחן קמח."
"מה פתאום!" התרגז הגל הראשי
של הטחנה "על מי אתה מורכב,
גלגל הנעה? לא עלי? האם זה לא
אני שטוחן קמח?"
כנפי הטחנה לא התאפקו יותר
והתחילו לחרוק "אנחנו, הכנפיים
מסובבות את כולכם, מגלגלות
וסוחבות אתכם. ברור שאנו
טוחנות קמח."

שמעה זאת הרוח וכעסה מאוד.
היא פתחה את דלת הטחנה,
זרקה החוצה את תולעת
'אוכלת-חינם' ונשבה כה חזק
שכנפי הטחנה התחילו
להסתובב במרץ רב.
אחריהן גם הגל הראשי, גלגל
ההנעה מעץ ואבני רחיים
התחילו להסתובב – לעבוד מהר
יותר.
"הבנתם עכשיו מי טוחן קמח?"
"הבנו, אמא רוח, הבנו" ענו
כולם.

"כך זה?" חייך הטוחן הזקן.
"לא כולם יודעים מי טוחן קמח,
מי מכוון רוחות, מי מכוון מים, מי
בונה את כל טחנות הקמח
שבעולם."
כך אמר הטוחן וסיבב את המנוף
הראשי של כנפי הטחנה.
עבודת הטחנה נפסקה. כולם
נעמדו. גם אבני רחיים, גם הגל,
גם גלגל הנעה.
אחרי כן הטוחן שימן את
המקומות החורקים, הוסיף
גרעינים חדשים, הוציא את
הקמח הטחון ושוב הפעיל את
הטחנה.

הכנפיים התחילו להסתובב חלק. הגל הראשי וגלגל ההנעה הסתובבו בשקט, בלי קשקוש, בלי חריקה מיותרת. "כך טוב יותר" אמר הטוחן הזקן. הוא סגר את הטחנה, ואיים באצבע לרוח "הביטי עלי! טחני!" והלך לספר לנכדיו את הסיפור הזה. כדי שידעו מי טוחן קמח, מי שולט על כל הרוחות, על כל המים, על כל הטחנות בעולם.